

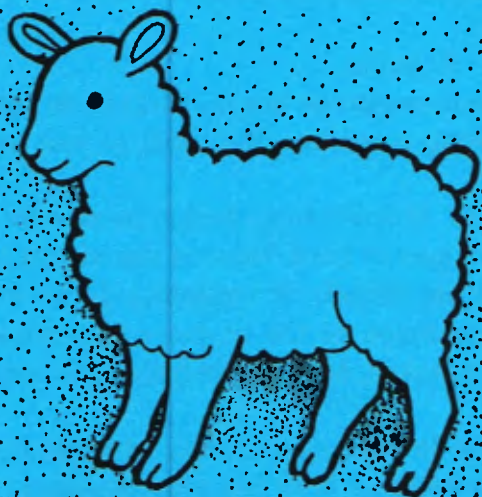
't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Zo, de winter hebben we weer zowat achter de rogge. De zomertied, mit lekker waarm weer, staot d'r an te kommen. Dat liekt oons hielendal niet verkeerd, jim dan?

Mit een posien is et an de Paosken toe, dat daorum doen we daor van alles mit in dit Herenhoentien. Ok et verhael over Piepmoes het mit de Paoskedaegen te maeken. Hi'j is van plan om mit zien buurman de molle een paostoeke te maeken. Jim weten vast wel wat een paostoeke is, now? Een paostoeke is ommes een mooie takke van een boom of struke, bi'jglieks van een (kronkel)wilg. Die toeke kuj' versieren mit alderhaande mooie dinkies zoas kleurde eigies, pepieren voegelties, bloempies en gao mar deur. Jim hebben die thuus vast wel es in de kaemer had, en misschien ok wel op schoele. Now, et leek Piepmoes ok hiel mooi toe om zoe'n versierde takke in huus te hebben. En as hi'j van zien plannen vertelt an de molle, wil die ok zoe'n toeke hebben. En tegere tugen ze an et wark. Mar dat gaot vanzels allegere zomar niet... Laot jim et verhael mar gauw een keertien veurlezen.

Op et inlegvel staon dit keer alderhaande tekenings die jim kleuren kunnen. Et bin tekenings van dinkies die as mit de Paosken en een paostoeke te maeken hebben. Aj' ze kleurd hebben, kuj' ze uutknippen en in een paostoeke hangen, misschien wel tegere mit alderhaande ere dingen. Misschien kun jim alles ok in een hiele grote takke in de schoele hangen.

Achterop et kraantien staon een peer spullegies die, hoe kan et eers, ok mit de Paosken te maeken hebben. Moej' mar es kieken. Now, as jim now gien gezellige Paoskedaegen kriegen, dat weten wi'j et niet meer!

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies in de Stellingwarven en verschient vier keer in et jaor. Et wodt bedocht, saemensteld en klaormaekt deur Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergemientelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

PIEPMOES EN DE PAOSKETOEKE

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Et is mooi weer as Piepmoes die morgen de deure utstapt. Piepmoes kikt es om him henne en lopt dan naor et huus van zien buurman. Zien buurman kennen jim vast nog wel. Et is een molle en hi'j woont in een dikke mollebulte. Piepmoes klopt an en mitien gaot de grond wat henne-weer en stikt de molle zien snute boven de grond.

'Ik heurde je al ankommen, Piepmoes,' zegt de molle. 'Woj' in huus of za'k bi'j jow kommen. Daor he'k aenlik, nao zoe'n lange koolde winter, wel zin an.'

'Kom d'r mar uut,' zegt Piepmoes. 'Et is noflik weer en ik wil jow vertellen wat ik vandaege van plan bin om te doen.'

As de molle boven de grond is en him wat ofschudded het, vertelt Piepmoes over zien plan. Et is gauw Paosken en de moes wil dan een paosketoeke in huus hebben. Hi'j legt de molle uut, dat dat een mooie takke is, die aj' mit alderhaande paosspullegies versieren.

'Et is mooi wark om te doen, en et staot ok slim gezellig,' vint et moesien.

'Zoks liekt mi'j ok wel wat toe in mien donkere huus onder de grond,' mient de molle. 'Zal ik ok iene maeken?'

'Best,' zegt Piepmoes. 'Kom op, dan gaon we de bos in. We moe'n eerst allebeide een mooie, geschikte takke opzuku. As we elk iene hebben, gaon we op zuuk naor mooie dinkies die we d'r in hangen kunnen.'

'Wat veur dinkies?' vragt de molle.

'Now, bi'jglieks mooie kleurde veerties die as de voegelties valen laoten hebben, en sparre-appels, of elzepropen zollen ok kunnen. En misschien vienen we lege doppies van voegeleier, of stienties. En as we in de bos niet genoeg vienen, kuwwe zels ok nog wel van alles maeken,' rattelt Piepmoes an ien stok deur. Et moesien het d'r hiel vule zin an, da's wel dudelik.

Kiek, daor stappen de beide henne. De molle het een plestiek poede bi'j him om de spullegies in te doen, en Piepmoes het een mes om de toeken mit uut een boom te snieden. Ze lopen de kaante van de Lende op. Ze kommen zo bi'j een stokkien heide en een poele langes. Bi'j de poele gruuien wilgepollen.

'An die wilgepollen zitten vast wel een peer mooie takken veur oons,' mient Piepmoes.

Ze stappen tegere naor de wilgen toe en bekijken een hieleboel takken. As ze beide iene naor de zin vunnen hebben, snidt Piepmoes ze mit zien mes of.

'Kiek mar uut, Piepmoes, daj' je niet snieden,' waarschouwt de molle.

Mar et gaot Piepmoes goed of en de beide kammeraoden lopen veerder de bos in. Vlakbi'j de beukelaene hej' ommes de duustere bos en daor nusselen een protte voegelties. Daor kun ze vast wel mooie veerties en misschien ok wel eierdoppies vienen.

Nao een posien bin ze bi'j de duustere bos en lopen die bos in. Et is d'r aorig donker en ze moe'n goed kieken. Mar as heur ogen wat an et duuster wend binnen, gaot et goed. Now en dan vienen ze een veertien en soms ok een stokkien van een eierdoppe. D'r bin vanzels ok voegelties die ze wel kennen en die wiezen heur wel es een peer veerties of stokkies doppe an. Ok de doeve scharrelt in de bos omme en helpt de beide kammeraoden een posien mit et zuken. Mar niet zo hiel lange, want hi'j moet weer naor zien nust toe, naor zien jonkies.

'Jim moe'n vanzels wel goed utkieken, heur,' zegt hi'j tegen de moes en de molle, 'et is vandaege mooi weer, dat et kan best zo wezen dat Klaos de kaeter en Miep ok in de bos ommespoeken.'

'Doen we, doeve,' belooft Piepmoes. 'Mar et zal wel wat mitvalen. De katten gaon vast nog niet zo veer de bos in. Ze bin in et veurjaor eerst aorig lui. Dan doen ze meerstal niks eers as de poten wat uutstrekken en in et eerste zunnegien liggen te soezen.'

Mar dat het et moesien hielendal mis. Want de katten bin wél in de bos. En niet zoveer van de duustere bos of ok!

‘Wil ie now mit alle geweld naor de duustere bos toe?’ vragt Miep an Klaos. ‘Ie kun d’r haost niks zien, en stel je veur dat de grote brune beer daor zit. As die oons in de gaten krigt, is et niet best.’

‘Ik daenk niet dat d’r een beer in de bos zit,’ mient Klaos. ‘Ik heb de hieltied meer et gevuul, dat Diedel en Dawel oons indertied veur de gek holen hebben mit die grote brune beer. We hebben d’r ja nooit weer wat van heurd. Die beer bestaot neffens mi’j hielendal niet. Kom mar mit, Miep, gauw zien dat we een lekker happien vienen...’

‘Now, veuruit dan mar,’ zegt Miep. ‘Ik heb ok zoe’n honger. En ik geleuf zuver da’k een lekker moezelochien in mien neuze krieg.’ Miep stikt de neuze wat hoger de locht in. ‘Ja heur, Klaos, snoef ie ok mar es. Ik roeke dudelik een moes.’

Klaos snoft ok es goed en et waeter lopt him mitien om de tanen. Et is dudelik, Klaos rokt ok een moes. Plat op et lief kroepen de beide katten de duustere bos in, de kaante van et lekkere moezelochien op. Oe heden, as dat mar goed komt...

‘Verhip Klaos,’ mierkt Miep. ‘Moej’ kicken. As we now gien gelok hebben. Daor hej’ Piepmoes. Now pakken we him. Kiek, en daor hej’ zien buurman ok. Weej’ wat? As ik now Piepmoes griep en opeet, en ie de molle, dan hebben we beiden wat.’

‘Dat kuj’ krek begriepen,’ mauwkt Klaos. ‘Ie die lekkere, sappige moes, en ik die malle molle. Katten lussen ja hielendal gien mollevleis. Wat bin ie aenlik een misselike, gemiene snetkatte!’

Daor kriegten de beide katten nog ruzie ok. Ze slaon mekeer mit heur scharpe klauwen om de kop. En ze krijsen en raosen zó hadde tegen mekeer, dat Piepmoes en de molle et heuren.

‘De katten,’ schrikt de molle.

‘Klaos en Miep,’ piept Piepmoes. ‘We moe’n d’r vandeur.’

‘Geef me gauw je mes, Piepmoes,’ bedaenkt de molle. ‘Dan za’k ze es even te vieter nemen.’

‘Kiek goed uut, molle,’ waarschouwt Piepmoes, ‘dat jow niks overkomt.’

‘Maek daj’ votkommen,’ zegt de molle. ‘Ik redde me d’r wel mit, waacht mar. Gao mar de kaante van de doeve op, dan vien ik je daor wel.’

Dan kropt de molle veurzichtig in de richting van de katten, die nog altied slaondedaels binnen. Tjongejonge, wat hebben die katten een ruzie. De witte haoren van Miep en de zwatten van Klaos vliegen alle kaanten op. Ze zien de hiele molle niet. En die zit now vlakbi’j heur. Zó dichte bi’j, dat hi’j de katten gauw allebeide bi’j de stat gript en mit et mes in de locht zwaait. De katten schrikken heur een hoetien as ze et mes zien.

‘Wat wollen jim aenlik, aekelike poedzakken, daj’m binnen,’ brult de molle woest mit et mes onder de neuze van Klaos. ‘Wie wol hier now aenlik een moes en wie een molle. Ik zal jim een stok van de stat ofsnieden, as jim zo deurgaon.’ En de molle hooft et mes onder et zwatte puntien op de witte stat van Miep.

‘Oe, niet doen, niet doen,’ mierkt Miep. ‘Laot mien stat in leven, molle. Asjeblijft! Ik zal nooit weer zo doen. Asjeblijft, laot me gaon.’

Dan hooft de molle et mes onder et witte puntien van de zwatte stat van Klaos. ‘En wat zol ie aenlk, vervelende kaeter daj’ binnen,’ gaot hi’j veerder tegen Klaos.

‘Niet doen, molle,’ jammert Klaos. ‘Ik zal nooit weer zoks doen, echt waor niet, mar laot asjeblijft mien mooie witte puntien an de stat zitten. Nóóit, nee nóóit, zullen wi’j weer aachter jim an zitten. Dat beloof ik jow, mar laot oons asjeblijft gaon.’

‘Now, veur disse keer dan,’ zegt de molle. ‘Mar daenk d’r goed omme, dit dinkien is allemachtige scharp, jim bin waarschouwd!’ En hi’j zwaait nog es mit et mes in de locht...

Dan lat hi’j de katten los en die stoeven, mierkende en jammerende, zo hadde as ze kunnen naor de boerderi’je. Ze hebben de statten onder heur verstopt, zó bange bin ze veur et mes.

De molle schuddekoep es en gaot dan Piepmoes opzuchen. Die het intied et hiele verhael al an de doeve verteld. De beide bin bliede as ze de molle zien en hi'j vertelt hoe et allegere oflopen is. Ze kun d'r now alledrieje wel omme lachen en besluten om nog mar even wat lekkers te drinken en te eten op de goeie ofloop en om wat van de schrik te bekommen.

'Morgen maeken we de paosketoeke wel klaor,' besluit Piepmoes.

'Prima,' vint de molle. 'Mar kiek es, Piepmoes, wat ik ok nog veur de takke heb...'

In zien linkerhaand het de molle een plockien wit kattedhaor en in zien rechter een toefien zwat kattedhaor...

Hieronder zien jim allegere veerties. Van de meersten ziej' d'r tweeje. Mar d'r bin ok goenend, waar mar iene van is. Kun jim die vienen?

PAOSTOEKE

Op dit inlegvel staan alderhaande tekeninkies van dinge die aj' in een paostoeke hangen kunnen. Kleur ze eerst en knip ze dan uut. Doe tot slot een draotien deur et zwatte rontien om ze zo in de toeke hangen te kunnen.

